Kord elanud üks rikas krahw, kes waesid ega
santisid ialgi pole sallinud. Kord tulnud jälle
üks sant temo juurde ja palus et krahw talle
oma kätt näitaks, tema wõida tulewikku näe
järele ette ütelda. Krahw näidanud kätt ja
sant ütelnud, et Teie kutsari poeg wotab teie
tütre omale naeseks. Krahw wihastanud koledas-
ti ja laskenud sandi äeest minema kihutada.
Ometigi ei ole sandi kuulutus, et krahwi proual
ühel ja pellsamal ajal lapsed sünniwad ja et
nendest kord paar saab, kudagi meelest unuda
taletnud. Mõne aja pärast sündinudki ühel
seida ööl krahwi prouale tütar. Ruttu
rutanud krahw tallijuurde kutsari poole
waatama, kas kutsari naesel ka midagi on
ja tõesti oli temal ka pellsamal tunnil
poeg sündinud - kõik nii, naga sant kuulutanud.
Lapsed olnud terwed ja prisked ja krahw pida-
nud aru, kuda ometigi kutsari poega äro
saaks hukata. Wümaks hakanud to kutsarile
peole ajama, et see lapse temo juurde kas-
watada annaks, nad kasvanjewad temo
tütrega ühes ülesse ja temo laseks kutsari
poega ka kooletada ja õpetada, et temast päris
saks saab, seda wiisi ei saa temast ka midagi
Wümati olnuwad wanemad pellega nõus ja